

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 11 juli 1996 *

I mål T-146/95,

Giorgio Bernardi, Luxemburg, företrädd av advokaten Giancarlo Lattanzi, Massa-Carrare, och, vid det muntliga förfarandet, advokaten Siegfried Vormann, Trier, med delgivningsadress i Luxemburg hos sökanden, 33, rue Godchaux,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrädd av Ezio Perillo och Christian Pennera, båda vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress vid Europaparlamentets generalsekretariat, Kirchberg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av ”infordran av ansökningar till tjänsten som ombudsman”, offentliggjord den 23 maj 1995 (EGT nr C 127, s. 4), samt alla därmed förbundna och relevanta handlingar,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden C. P. Briët samt domarna B. Vesterdorf och A. Potocki,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 11 juni 1996,

följande

Dom

Bakgrunden till tvisten

- 1 Genom artikel 138e i EG-fördraget, införd genom artikel G, punkt 41, i fördraget om Europeiska unionen, inrättas en tjänst som europeisk ombudsman. I artikeln föreskrivs att parlamentet skall utse ombudsmannen.
- 2 Då ett första utnämningförfarande i juli 1994 blev resultatlöst, inledde parlamentet ett nytt förfarande.
- 3 I detta syfte ändrade parlamentet vid sitt plenarsammanträde den 16 maj 1995 artikel 159 i sin arbetsordning.

4 I denna artikel föreskrivs sedan dess följande:

”1. ... ordföranden [för parlamentet skall] begära nomineringar till ämbetet som ombudsman, samt fastställa en tidsfrist för ingivandet av dessa nomineringar. Denna begäran skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Nomineringar måste ha stöd av minst 29 av Europaparlamentets ledamöter som skall komma från minst två medlemsstater.

Varje ledamot kan bara stödja en nominering.

Nomineringarna skall innehålla alla de dokument som krävs för att styrka att kandidaten uppfyller villkoren i föreskrifterna för utövandet av tjänsten som ombudsman.

3. Nomineringarna skall vidarebefordras till behörigt utskott. Utskottet kan begära att få höra kandidaterna.

...”

5 Den 23 maj 1995 offentliggjorde parlamentet en ”infordran av ansökningar till tjänsten som ombudsman” (EGT nr C 127, s. 4, nedan kallad infordran eller infordran av ansökningar). I den enda artikeln i denna infordran återges bestämmelserna i den ovan nämnda artikel 159.2 i arbetsordningen. I punkt 3 i artikeln anmodas sökandena att skicka sina ansökningar till Europaparlamentets ordförande senast den 16 juni 1995.

- 6 Den 9 juni 1995 skickade sökanden en skrift till parlamentets ordförande och bifogade en ansökning till tjänsten som europeisk ombudsman. Sökanden framförde härvid två slags invändningar vad beträffar villkoret att ansökning skall inges med stöd från 29 parlamentsledamöter. För det första framförde han formella invändningar, nämligen att det var oklart på vilket sätt detta stöd skulle komma till uttryck, vad det var för slags parlamentsledamöter (europeiska eller nationella parlamentsledamöter) vars stöd skulle försöka uppnås och vilket datum detta stöd senast skulle ha uttryckts. För det andra framförde han invändningar i sak, nämligen att den omständigheten att stöd krävdes från 29 parlamentsledamöter utgjorde en kränkning av ombudsmannens oavhängighet, som är inskriven i artikel 138e i fördraget. Mot bakgrund härav uppgav sökanden att hans ansökning inte innehöll namnen på de 29 parlamentsledamöter som skulle kunna ge honom sitt stöd. För att uppfylla detta villkor ombad han parlamentets ordförande att, om denne fann det lämpligt, efter översättning till alla officiella språk i unionen, så skyndsamt som möjligt sprida hans ansökning till de olika ledamöterna och politiska grupperna i parlamentet.
- 7 Genom skrivelse per fax av den 15 juni 1995 underrättade parlamentets generalsekretärerare sökanden om att dennes ansökning hade registrerats vid kansliet, men att detta inte hade "befogenhet att ingripa i utnämningsförfarandet genom att sprida ansökningarna till tjänsten bland ledamöterna för att erhålla deras eventuella stöd i den mening som avses i artikel 159.2 i arbetsordningen".
- 8 Den 15 juni 1995 skickade sökanden, tillsammans med sin ansökning, en skrift per fax till ordförandena för de politiska grupperna i parlamentet, samt, per post, till de olika parlamentsledamöterna från unionens nya medlemsstater.
- 9 Den 23 juni 1995 skickade sökanden ett handskrivet brev till parlamentets ordförande i vilket han begärde svar på sin skrift av den 9 juni 1995. Enligt sökanden skulle endast ett spridande av hans ansökning kunna medföra att kravet på stöd från 29 parlamentsledamöter uppfylldes utan att ombudsmannens oavhängighet offrades. I oavhängighetens namn ifrågasatte han dessutom att kända politiker kandiderade.

- 10 Genom skrivelse av den 4 juli 1995 bekräftade parlamentets generalsekreterare sitt svar av den 15 juni 1995.

Rättegången

- 11 Sökanden har genom ansökning, som inkom till domstolens kansli den 2 juli 1995, väckt förevarande talan — vilken har fått målnummer C-228/95 — med stöd av artikel 173 i EG-fördraget.
- 12 Sökanden framställde genom en särskild handling, som inkom till domstolens kansli samma dag, med stöd av artikel 186 i fördraget och artikel 83 i rättegångsreglerna för domstolen, ett yrkande om interimistiska åtgärder, som har fått målnummer C-228/95 R.
- 13 Efter att ha konstaterat att talan i båda fallen omfattades av förstainstansrättens behörighet, hänsköt domstolen, genom beslut av den 11 juli 1995, de två målen till förstainstansrätten enligt artikel 47 i EG-stadgan för domstolen. Målen registrerades vid förstainstansrättens kansli den 13 juli 1995 under målnummer T-146/95 och T-146/95 R.
- 14 Genom beslut av den 18 augusti 1995 (REG s. II-2255) ogillade förstainstansrättens ordförande det interimistiska yrkandet.
- 15 På grundval av referentens rapport har förstainstansrätten (tredje avdelningen) beslutat att inleda det muntliga förfarandet utan att vidta förberedande åtgärder för bevisupptagning.

- 16 Parterna har utvecklat sin talan och svarat på frågor från förstainstansrätten vid det offentliga sammanträdet den 11 juni 1996.

Parternas yrkanden

- 17 I sin ansökning har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall

”fastställa och förklara att förevarande talan kan tas upp till prövning i sak och är välgrundad,

samt fastställa,

- att inga parlamentariska utskott uttryckligen och formellt har förklarats vara ’behöriga’ enligt artikel 159 i EPA (Europaparlamentets arbetsordning),
- att ingen tjänsteman eller parlamentsledamot uttryckligen och formellt har tilldelats uppgiften att gå igenom ansökningshandlingarna,
- att ingen frist är föreskriven för talan mot besluten att inte ta upp eller ta upp ansökningarna till prövning,
- att villkoret att ombudsmannen skall vara oavhängig i princip inte är förenligt med ställningen som känd politiker, då denne är medlem och aktiv i ett politiskt parti och är underkastad partidisciplinen och olika förekommande politiska engagemang,

— att ombudsmannens kontrollfunktion är ett komplement till den politiska kontroll som utövas av EP (Europaparlamentet) (och genom sitt utskott för framställningar),

ogiltigförklara meddelandet om 'infördran av ansökningar till tjänsten som ombudsman', vilket offentliggjorts den 23 maj 1995 (EGT nr C 127, s. 4), samt alla därmed förbundna och relevanta handlingar, särskilt,

— generalsekreterarens beslut nr 019473 av den 15 juni 1995, särskilt i den del som spridandet av sökandens ansökan bland EP: s ledamöter förvägras ...,

— besluten — skriftliga eller ej — rörande frågan om berörda kända personers — i synnerhet politikers — ansökningar skall tas upp till prövning,

— de administrativa åtgärderna i samband med det offentliga sammanträdet den 28—29 juni 1995,

samtidigt fastställa att sökandens ansökan verkligen har mottagits av Europaparlamentet, men att något klart, skriftligt och motiverat beslut i detta avseende inte har kommit denne till del; att sökanden därför inte har haft någon möjlighet att pröva om en eventuell oegentlighet har begåtts vid hans uteslutning och att eventuellt föra talan däremot,

i vart fall, med hänsyn till frågans brådskande karaktär,

— uppskjuta det administrativa förfarandet beträffande utnämningen av den europeiske ombudsmannen innan omröstningen, vilken skall äga rum den 12 juli 1995 i Strasbourg,

- förklara att sökanden äger rätt till att hans ansökning, verifikat samt de därmed sammanhängande dokumenten, inklusive talan i huvudmålet och begäran om interimistiska åtgärder, skall komma alla parlamentsledamöter till del, eller i annat fall

- förklara att sökanden har rätt att yttra sig före (eller i annat fall under) EP: s omröstning, vilken skall äga rum den 12 juli 1995 i Strasbourg,

låta fristen för 'infordran av ansökningar till tjänsten som ombudsman' börja löpa på nytt i inväntan på att sökandens (och andra kandidaters) ansökningar, samt andra därmed sammanhängande handlingar — vederbörligen översatta till de viktigaste eller samtliga officiella språk — i sin helhet kommer till de olika ledamöterna i EP: s kännedom,

förordna om fullgörande av samtliga rättsliga skyldigheter,

interimistiskt förklara att sökanden äger rätt att genom EP — på dess bekostnad — skicka en kopia av sin ansökan i huvudmålet och en kopia av begäran om interimistiska åtgärder — från samma dag — till de 626 ledamöterna (som är upptagna i EP: s förteckning från mars månad 1995, i annat fall i en mer aktuell förteckning), de femton medlemsstaterna i EU [Europeiska unionen] och översatta till de elva officiella språken,

förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna,

uttryckligen förbehålla honom alla ytterligare rättigheter, grunder och åtgärder”.

18 I sin replik har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall

”fastställa att sökanden inte kan utverka ett avgörande till följd av att artikel 36 i den nämnda EG-stadgan [för domstolen] inte är tillämplig,

fastställa att begäran om interimistiska åtgärder av den 26 juni 1995 (återupprepad den 26 på eftermiddagen samt den 28 juni 1995 och den 2 juli 1995) inte har tagits i beaktande (och endast delvis) förrän den 11 juli 1995 genom beslut om hänskjutande och den 18 augusti 1995 genom avslagsbeslut,

fastställa att det, vad beträffar denna punkt, har skett en kränkning av den så kallade principen om ’skälig frist’, särskilt beträffande förevarande begäran om interimistiska åtgärder,

fastställa att det generellt sett har skett en kränkning av den grundläggande rättigheten till försvar som behandlas i artiklarna 6, 13 och 14 i Strasbourgkonventionen,

fastställa att talan formellt kan tas upp till prövning och är välgrundad i sak,

bekräfta de bedömningar som redan har gjorts,

förbehålla sökanden alla ytterligare rättigheter, grunder och åtgärder”.

19 Svaranden har yrkat att förstainstansrätten skall

— förklara att talan inte kan tas upp till sakprövning,

— i andra hand, ogilla talan såsom ogrundad i sak,

— besluta i enlighet med vad som stadgas om rättegångskostnader.

Upptagande till sakprövning

20 Parlamentet har gjort gällande att yrkandena om ogiltigförklaring inte kan tas upp till prövning då sökanden inte har något berättigat intresse av att väcka talan, eftersom de ifrågasatta åtgärderna inte direkt och personligen berör honom i den mening som avses i artikel 173 i fördraget. Parlamentet överlämnar till förstainstansrätten att ex officio bedöma om de övriga yrkandena kan tas upp till prövning.

21 Sökanden anser sig i egenskap av medborgare i unionen och oberoende kandidat ha ett direkt och omedelbart intresse av saken.

22 Förstainstansrätten erinrar om att den, då det rör sig om ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas, i enlighet med artikel 113 i rättegångsreglerna, ex officio kan pröva alla aspekter av frågan om talan kan tas upp till prövning.

23 I förevarande fall anser förstainstansrätten för det första att yrkanden som inom ramen för en talan om ogiltigförklaring endast går ut på det skall fastställas att vissa faktiska eller rättsliga omständigheter föreligger inte i sig kan anses vara godtagbara.

- 24 Samtliga yrkanden av denna typ skall därför avvisas.
- 25 För det andra är sökanden enligt ordalydelsen av artikel 44.1 c i rättegångsreglerna skyldig att i ansökan ange föremålet för sin talan. Detta innebär att föremålet för talan skall bestämmas tillräckligt preciserat för att svaranden skall kunna försvara sig och för att förstainstansrätten skall kunna förstå syftet med sökandens yrkanden.
- 26 Förstainstansrätten anser inte att yrkandet om ogiltigförklaring av "alla därmed förbundna och relevanta handlingar", särskilt "besluten — skriftliga eller ej — rörande frågan om berörda kända personers — i synnerhet politikerns — ansökningar skall tas upp till prövning" och "de administrativa åtgärderna i samband med det offentliga sammanträdet den 28—29 juni 1995", som det för övrigt inte går att identifiera utifrån innehållet i ansökan, är tillräckligt preciserat (se förstainstansrättens beslut av den 29 november 1993, Koelman mot kommissionen, T-56/92, Rec. s. II-1267, punkt 19).
- 27 Inte heller yrkandet om att "förordna om fullgörande av samtliga rättsliga skyldigheter" är tillräckligt preciserat. Om det senare yrkandet för övrigt skall tolkas som ett yrkande om föreläggande för parlamentet, kan påminnas om att förstainstansrätten, inom ramen för en talan med stöd av artikel 173 i fördraget, inte är behörig att rikta förelägganden till institutionerna (den ovan nämnda domen i målet Koelman mot kommissionen, punkt 18).
- 28 Samtliga dessa yrkanden skall följaktligen avvisas.
- 29 För det tredje erinrar förstainstansrätten om att en ansökan om interimistiska åtgärder enligt ordalydelsen av artikel 104.3 i rättegångsreglerna skall göras genom särskild handling.

- 30 I enlighet härmed skall de yrkanden om interimistiska åtgärder som ansökan innehåller avvisas (förstainstansrättens dom av den 22 maj 1996, Enrique Gutiérrez de Quijano y Llorens mot parlamentet, T-140/94, REG s. II-689, punkt 32). Förstainstansrätten fastslår dessutom att identiska yrkanden har framställts av sökanden genom särskild handling den 2 juli 1995 och att dessa har avvisats genom det ovan nämnda beslutet av förstainstansrättens ordförande av den 18 augusti 1995, vilket medför att något beslut i alla händelser inte skall meddelas avseende de yrkanden om interimistiska åtgärder som ingår i ansökan.
- 31 För det fjärde erinrar förstainstansrätten om att det av artikel 19 i EG-stadgan för domstolen och av artikel 44 i rättegångsreglerna framgår att en sökande inte äger rätt att framställa nya yrkanden på replikstadiet (förstainstansrättens dom av den 26 oktober 1993, Weißenfels mot parlamentet, T-22/92, Rec. s. II-1095, punkt 27).
- 32 I det föreliggande fallet uppvisar de yrkanden som har framställts i repliken, med undantag av yrkandena om att talan skall tas upp till sakprövning och att denna är välgrundad i sak och de yrkanden som hänvisar till ansökan, inte något samband med dem som förekommer i ansökan. De skall följaktligen avvisas.
- 33 Vad beträffar yrkandet om ogiltigförklaring av "infordran av ansökningar" erinrar förstainstansrätten för det femte om att en fysisk person enligt artikel 173 fjärde stycket i fördraget endast får väcka talan om ogiltigförklaring av ett beslut som inte är riktat till honom om det ifrågasatta beslutet direkt och personligen berör honom. Enligt en fast rättspraxis kan en sökande i detta hänseende inte göra gällande att beslutet personligen berör honom i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget annat än om det ifrågasatta beslutet angår honom på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för honom eller på grund av en faktisk situation som särskiljer honom i förhållande till alla andra personer och därigenom individualiserar honom på samma sätt som dem som beslutet är riktat till (domstolens dom av den 15 juli 1963, Plaumann mot kommissionen, 25/62, Rec. s. 197, 223).

- 34 I det föreliggande fallet räcker det med att fastslå att den ifrågasatta handlingen är en infordran av ansökningar som till sin natur är riktad till ett obestämt antal personer. Sökanden berörs således inte på något annat sätt än varje annan potentiell sökande. Yrkandet om ogiltigförklaring av infordran av ansökningar skall följaktligen avvisas, utan att man behöver gå in på frågan om den ifrågasatta handlingen utgör en sådan rättsakt som antas av parlamentet och som skall ha rättsverkan i förhållande till tredje man i den mening som avses i artikel 173 första stycket i fördraget.

Saken

- 35 Mot bakgrund av ovanstående redogörelse (punkt 22—34) fastslår förstainstansrätten inledningsvis att det enda yrkande som, bortsett från yrkandet om rättegångskostnader, kan tas upp till prövning är yrkandet om ogiltigförklaring av den skrivelse som parlamentets generalsekreterare skickade till sökanden den 15 juni 1995 (se ovan punkt 7).
- 36 Så vitt framgår anför sökanden i ansökan endast en grund till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av detta beslut, nämligen att det har skett ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen genom att sökanden i realiteten inte har kunnat inge en ansökning till valet till tjänsten som ombudsman.
- 37 I detta hänseende finns det anledning att påpeka att icke-diskrimineringsprincipen enligt fast rättspraxis innebär att liknande situationer inte skall behandlas olika, såvida en diskriminerande behandling inte är objektivt motiverad (förstainstansrättens dom av den 24 april 1996, *Industrias Pesqueras Campos m. fl. mot kommissionen*, T-551/93, T-231/94, T-232/94, T-233/94 och T-234/94, REG s. II-247, punkt 164).
- 38 I det föreliggande fallet har sökanden inte åberopat någon omständighet som visar att de andra sökandena har behandlats annorlunda. Denne har särskilt inte förmått styrka att parlamentets kansli skulle ha gått med på att sprida andra personers ansökningar vilka har ingetts under samma omständigheter som sökanden.

39 Den enda grunden kan därför inte godtas.

Rättegångskostnader

40 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom parlamentet har framställt ett sådant yrkande, skall sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan ogillas såsom ogrundad i den del som avser yrkandet om ogiltigförklaring av skrivelsen av den 15 juni 1995 från parlamentets generalsekreterare.**
- 2) **Talan avvisas i övrigt.**
- 3) **Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Briët

Vesterdorf

Potocki

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 juli 1996.

H. Jung

Justitiesekreterare

C. P. Briët

Ordförande